

[Landbrugsministeren]

get, fordi der var interesse for det. Jeg kan i hvert fald sige, at det bestemt ikke er sådan, at hele landbruget går imod, som hr. Stubkjær Pedersen sagde. Væsentlige dele af landbruget er positivt interesseret i forslaget, og den samlede delegation stillede spørgsmål til regeringen om, hvordan en sådan ordning i øvrigt skulle udformes. Derfor drøfter vi det videre med landbruget.

Det bliver sagt fra anden side, at det, der skal til, er nogle virkelig afgørende ting, og hvis jeg har forstået hr. Grove rigtigt, er de virkelig afgørende ting ejendomsskatter og formueskatter. Jeg gør opmærksom på, at formueskatterne i landbruget nu er mindre, end de var i 1979. Altså er det punkt i hr. Groves beslutningsforslag opfyldt, for der står bare, at formueskatterne skal være mindre, end de var i 1979. De er nu på ca. 200 mill. kr., og de er altså mindre end i 1979. Den reelle belastning af ejendomsskatterne for landbruget er ca. 200 mill. kr., så de to ting tilsammen giver altså 400 mill. kr. Når man siger, at det er det meget væsentlige, man vil have gennemført, så kan jeg fortælle, at landbruget ikke i de drøftelser, jeg har haft med dem, opfatter 400 mill. kr. som et stort beløb. Det gør jeg, men det har landbruget ikke gjort, og jeg tror ikke, det vil føle det som noget stort. Men jeg vil i øvrigt sige, at det ikke vil hjælpe de mennesker, der virkelig har problemer, de mennesker, der virkelig har gæld og produktion, så derfor har regeringen ikke kunnet gå ind for det.

Hr. Bjørn Poulsen meddelte, at han ikke kunne stemme for dette forslag. Ikke desto mindre er det punkt 1 i det næste forslag, vi skal drøfte i dag, som SF selv har fremsat, om en udvidelse af gældssaneringslovens rammer som en kortfristet løsning. Det har man altså selv foreslået, og det har vi imødekommet gennem dette forslag, men det vil man åbenbart ikke stemme for. Det er jeg ked af, men jeg er enig med hr. Bjørn Poulsen i, at det vil være rigtigt også at få nogle mere langsigtede løsninger frem.

Hr. Larsen-Ledet var inde på, at det var en svaghed, at lovforslagene kom hver for sig. Andre kritiserer os, hvis vi pakker dem for meget sammen, og siger, at det er taktik. Vi har altså valgt at fremsætte dem, fordi vi mente, det var nødvendigt at komme frem med dem, og ville derfor gerne have dem vedtaget.

Hr. Larsen-Ledet siger også, at investeringskravet er for højt. Det kan man selvfølgelig altid drøfte, og det er jeg da også parat til at drøfte i udvalget. Et investeringskrav, der går ned til 100.000 kr. over en 9-årig periode, så det altså gennemsnitlig er 10.000–12.000–13.000 kr., man skal investere om året, synes jeg ikke man kan sige er uoverkommeligt for de landmænd, der virkelig har investeret i deres animalske produktion. Men vi må se på, hvad man har tænkt sig. Jeg mener faktisk, at de adgangskriterier, vi har på dette område, er forholdsvis lempelige.

Til hr. Tinning, der hævder, at der er nogle institutioner, der bliver friholdt for at deltage i løsningen af landbrugets krise, vil jeg sige, at de henstandslåneordninger, der er lavet, rent faktisk betyder, at f. eks. kreditforeningerne i runde tal kontant har bidraget med ca. 500 mill. kr. til løsning af landbrugets problemer. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at lovgivningen om tvangsakkord er åben og kan udnyttes i landbrugserhvervet, hvis man ønsker det. Vi har altså ment, at gældssaneringsloven var et mere smidigt instrument i langt, langt de fleste tilfælde, men man har altså mulighed for at bruge tvangsakkordsystemet, hvis man ønsker det.

Stavad (S):

Det er jo en interessant debat. Fra de såkaldte firkløverpartier, som har fremsat et beslutningsforslag, hvor man som et af de væsentlige punkter – sådan har jeg forstået det – har en udvidelse af gældssaneringsordningen, stiller man sig nu op og skælder næsten landbrugsministeren ud, fordi landbrugsministeren kommer med en udvidelse af den pågældende gældssaneringsordning – med henvisning til, at det er tredje gang, den er fremme nu.

Hvad er det så, man har som et alternativ fra de pågældende partier? Ja, i det beslutningsforslag, som er fremsat, og som er så ukonkret, som noget kan være, har man stillet en række punkter op. Som jeg læser dem, bærer de væsentlig større præg af den uenighed, der er partierne imellem, end af den enighed, som man forsøger udadtil at give indtryk af, netop fordi der i beslutningsforslaget intet som helst konkret siges. Man taler om en negativ indkomstskat. Den er gennemført. Man taler om, at der skal være in-